

Forfatter: Rosenkrantz, Mette

Titel: BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Rosenkrantz, Mette (1571-10-26)

Citation: Rosenkrantz, Mette: "BREV TIL: Gøye, Birgitte FRA: Rosenkrantz, Mette (1571-10-26)", i *Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjõe (1. bind)*, Hos V. T Han in G & Appel., s. 529. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000667830-000-shoot-L0006678300000191.pdf> (tilgået 29. april 2025)

Anvendt udgave: Breve til og fra Herluf Trolle og Birgitte Gjõe (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

26. Oktbr. 1571.

Mette Rosenkrantz til Birgitte Gjõe.

Hun glæder sig over, at Fru Birgitte beholder Aakjær Len til 1. Maj og udtaler sin Sorg over Fru Sophie Rosenkrantz' Død. Hun antager, at Peder Oxe selv har tilbudt hende at tage Ophold paa Løgismose eller Holmegaard, hvilken sidste hun maaske foretrækker, fordi den ligger i Sjælland.

Kerre Berrtte och kerre neædsyskenbarn, gudvuerre meæd dig y alle dinne vuge oc dig naadligen bevuarre ffera alltt, s. 530 deæ dig kand vuerre skadlitt, deæ vil ieg¹ aff gud saa tterolligen baade ynske och onne dig som mig seæl, och vil ieg nu ffor ttyssenz kaartthed lade all tacksillsse bestaa och, y meæn ieg leffuer, ffynnz dig huld och aff formun geærne gørre, huiss dig er keærtt etc. Kerre Berrtte, kand du icke ttero, saa keærtt deæ er mig, att du behaaller ditt leæn ttlyl santte Vualbaarre dag, nar deæn ttid komer. Ssin seætter vuorre heærre dig vil gode medel och raad, fforre deæn gode gud forlader dig heller eyngen² aff sinne, der hannom ttillbeder y eanne och sandhed. Och maa du tteor(!) ffor vuist, att baade Peær och ieg haffuer omsaarri for dig aff alltt vuortt hiartt, saa ssant mig gud hilpe, att du nu skulle gerreæme dig ffor Saaffi Rossenkerranz deø³, huiss seæl gud haffue, oc y anderre maade, att du der aff skulle fferra eyll⁴ och der offuer bellyffue ssuag, huilcked gud naadligen affvueænne. Henz dø gør mig ontt, och der⁵ man maatte for gud ssigede⁶, vuor deæ eille, att deæ fformme(!) eonne⁷ meænsk icke leænner maatte leffue. Saa er deæ iett spel ffor vuoss, ygeæn leffuer, att vui maa sse ffor eøgen, huilcken eubeistadig vuerden vui erre vdi, och intted att forlade sig paa. Gud haffuer eontt dig saa goden ien forstand, att du y saarren ssaa-vuil ssom gelleæn⁸ er ffor nøgde meæd heærrens gieærnyer och lader dønnom alle s. 531 vuerre gode, saa vil udi modgan som meædgan. Vuj beder dallig, att guss vuilleg maa ske, saa vud deæn gode gud, huad vuoss er nottitte, oc haffuer deæ hoff, huad heller vui leffuer heller dør, da hørre vuy heærn ttill, och eyntted kand vuoss vuyderffarrez euden hanz ttilladellsse etc. Kerre Berrtte och kerre neædsyskenbarn, fforser yeg mig, att Peær sseæl haffuer skerrffude(!) dig ttlyl, att der ssom deæ beffaller dig, att du vuiltt haalle huss eæntten paa Løssemosse heller Hollme, uil hand som gud meæd ien god vuillege onne dig ien aff de ttueænne steær, saa du icke skaltt haffue behoff att fforannerre din husshaallien eæfftter deænne dag, och deæ ieg skal ssig, errde baade ttu smock, lystig steær.¹ Vuid Hollm haffuer du rætt god gerreæss gan ttill ditt kvug, meæn hussen de eærre smaa, och er der vil v heller vj c leæss heø ttill och god ager ieor, saa mand hilper sig vil heæn der meæd, nar iorren belliffuer røtted. Och ttero ieg vil, att du er helle[r] y Sseæland eænd Ffyn. Huilcke dditt ssind nu er ttill, da er deæ dig gieærnnne ontt, saa santt mig gud hilpe. Och berder(!) ieg dig gieærnnne, nar dig steæss bod, att du da vuiltt lade mig vuide, huor dig lider, om du eæst naagde vudt helberden, din ssundhed att hørre er mig keærtt, keænne gud aller mettist, ieg dig nu och allttid vil affue(!) beffalenz meæd manye c m gode neætter, som baade Peær och ieg ynsker dig. Aff Gissellfeæl meæd hast, som vil paakeænner. Y huor berrffude(!) lyder, er mien² migde beærre, deæ ttero vuist. Deæn xxvj dag octtobeyz mdlxxi.

Meætte Rossenkerranz
egen haand.

Udskrift³: Erlliig, welbiurdiige frue Birgitte Gøye, mynn s. 532 kiere nesøskinndthebarnn och sønderliige guode wenn, gannsche wenligen tiillschreffuiidt.

Egenhænd. Orig. med Spor af Segl i Rigsark., Adelsbreve LIII. 64.